

7. kapitola

„Velká novina!“ přivítala nás Alice, když naše trojice i se psy dorazila o pár dní později do útulku. „Wongovi si od nás vezmou Hattie!“

To *byla* velká novina. Vždycky bylo skvělé, když nějaký pes z útulku našel nový domov, a Wongovi mi připadali moc fajn. Věděla jsem, že se budou o Hattie výborně starat. Ostatně Alice by nikdy nesvěřila psa někomu, kdo by nesplňoval všechny požadavky kladené na spolehlivého majitele.

„Tim šel koupit dort,“ informovala nás Alice.

Oči jí zářily a uhladila si tričko s obrázkem dalmanů. „Budeme slavit.“

„Hurá!“ zvolala Kim. Odepnula Guse z vodítka a pak šla pohladit Hattie.

Pustila jsem Coco a přidala se k nim. „Budeš mít nový domov, Hattie,“ prozradila jsem jí.

Vzhlédla ke mně a při pohledu na její roztomilý čumáček se mi sevřelo srdce. Bude mi chybět!

„Nezapomeňte, holky, říct Wongovým o našem psím klubu,“ kladla nám na srdce Alice. „Vsadím se, že budou mít zájem.“

Vděčně jsem se na ni podívala. Bylo by skvělé, kdyby Hattie chodila do klubu. To bychom se s ní viděly, i když už bude žít jinde. Alice se na malého ovčáckého psa taky láskyplně dívala a já si uvědomila, že i jí bude Hattie chybět. Musí být těžké vést útulek pro psy, kde je vaším úkolem mít své svěřence rád, ale zároveň se neustále snažit najít jim nový domov. To byla jedna z věcí, která se mi na Alici velice líbila. Byla prostě báječná a náš psí klub také. Díky němu jsme mohli každý týden vídat Polárku a já si teď jen přála, aby Wongovi Hattie nechali chodit do klubu a my si s ní mohly i nadále hrát.